

Når en udlænding har haft ophold her i landet i mere end 2 år, findes det ikke rimeligt, at et behov for forsørgelse af det offentlige skal kunne medføre bortfald af opholdstilladelsen. Muligheden for at lade en opholdstilladelse bortfalde i sådanne tilfælde foreslås derfor fjernet.

Af svarene på spørgsmål nr. 8, 98 og 99, som er optrykt i betænkningen, fremgår i øvrigt, at den gældende regel er sjældent anvendt.

Til nr. 18

Der kan være ganske særlige grunde, der har at gøre med forholdene i hjemlandet, til, at en udlænding ikke har pas eller anden rejselegitimation. Derfor findes bestemmelsen om, at dette skal være årsag til inddragelse af opholdstilladelse, urimelig.

Til nr. 19

Mindretallet har ønsket at give flygtninge en særlig stor sikkerhed, fordi disse mennesker oftest har været udsat for meget voldsomme overgreb mod den personlige integritet.

Til nr. 20

Ændringsforslaget lovfæster, at en opholdstilladelse ikke kan inddrages, når udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 2 år og udlændingen er kommet her til landet som flygtning eller i medfør af § 9, stk. 1 og 2.

Er opholdstilladelsen erhvervet ved svig, kan inddragelsen altid finde sted, idet dog tilknytningsmomenter m.v. i § 25 også her altid skal medinddrages ved behandlingen og vurderingen af den konkrete sag.

Til nr. 22

Med dette ændringsforslag ønsker mindretallet at skære igennem den årelange debat om, efter hvilket åremål og på hvilke betingelser en indvandrer skal kunne udvises af Danmark. Baggrunden for mindretallets forslag er, at det, der bør være afgørende for, om en person kan udvises, er vedkommendes tilknytning til det danske samfund.

Det er svært at få opholdstilladelse med henblik på varigt ophold i Danmark, og sådan må det være i en tid, hvor der i realiteten er indvandrerstop. Derfor vil alle, der får opholdstilladelse med henblik på varige ophold, have nær tilknytning til Danmark. For disse mennesker opleves en udvisning som en tillægsstraf til den allerede udståede fængselsstraf og ofte som en straf, der er meget hårdere end fængselsstraffen.

En vedtagelse af ændringsforslaget vil give indvandrerne den tryghed, som er en vigtig forudsætning for, at de kan indgå i en positiv integrationsproces. Det danske samfund må til gengæld acceptere, at der også blandt indvandrere kan forekomme kriminalitet, som der kan blandt danskere.

Til nr. 23

Bestemmelsen tilsigter at åbne mulighed for, at udlændinge i visse tilfælde med kriminalitet kan udvises, selv om de med lovligt ophold har boet her i mere end 7 år. De tilfælde af kriminalitet, som vil kunne medføre udvisning, er efter bestemmelsen defineret ved udtrykket »udlændingen vedholdende har begået grov kriminalitet«. Heri ligger, at et helt enkeltstående forhold ikke i sig selv kan medføre udvisning, medmindre det har strakt sig over længere tid. På den anden side kan det ikke kræves, at det eller de strafbare forhold har strakt sig over et så langt tidsrum, at det svarer til den pågældendes ophold i Danmark. Det kan heller ikke kræves, at der foreligger flere domme, hvorved den pågældende er dømt for kriminalitet, men dette vil ofte være tilfældet. Også flere forhold, der påkendes ved samme dom, kan således være omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Efter ændringsforslaget skal der være tale om »grov kriminalitet«. Ved fortolkningen af dette udtryk vil det være vejledende, at der efter kortere opholdstid end 7 år stilles krav til længden af den konkret idømte straf, som skal kunne medføre udvisning på grund af gentagelsesrisiko eller af hensyn til retshåndhævelsen. Man kan dog ikke ubetinget indlægge et krav i undtagelsesbestemmelsen om, at der er idømt straf mindst svarende hertil. Grovhedskravet må også ses i sammenhæng med antallet af forhold og den periode, i hvilken de er begået.